

yttre mig om et Punkt, som er berørt fra den ærede Regjerings Side, og ogsaa fra forskjellige Sider heri Salen, nemlig om Embedsmændenes Stilling under den eventuelle nye Forsfatning. Jeg vilde vistnok aldeles ikke have stillet mig paa det Standpunkt, hvorfra flere Talere have yttret, at de frygte saa meget for Valgfriheden for Embedsmændene. Det var jo, hvad man nu kalder geistlige Embedsmænd og Bourgeoisitet, som i 1660 indførte den Forandring, som vistnok ingenlunde her er bleven omtalt paa den rigtigste Maade; det var ogsaa Embedsmænd, der i det forrige Aarhundrede agiterede og virkede for Bondestandens Emancipation, og næsten Halvdelen af de Mænd, der endelig vedtog den Forsatning, ifølge hvilken denne Forsamling sidder her, henhørte ogsaa til, hvad en Sprogbrug her betegner som kongelige Embedsmænd, og over Halvdelen dannedes af de her saakaldte Examensfolk. Men til nogle Henviisninger til de stærke Udtalelser, som i sin Tid ere fremførte fra den ærede Finantsminister og fra den ærede forrige Premierminister om Embedsmændenes Stilling under den constitutionelle Regjeringsform, saafremt et en Deel af Standen sikkert omtrent som i Norge eller Sverrig, vilde jeg have søiet et Ønske, at Regjeringen, idetmindste for Kongeriget's særlige Embedsstands Vedkommende, vilde, forsaavidt en Fællesforfatning efter dette Udkast ellers kom istand, udtale sig noget videregaaende om de i Grundlovens § 22 bebudede Undtagelser, end det var Tilfældet i den forrige Session. Thi især naar der skal være Tale om en Fællesforfatning, staaer det for mig vedblivende som et misligt Tidernes Tegn, som et uheldigt Bidrag til den danske Kulturhistorie, at under et Ministerium, der kaldtes med Navn efter Broderen til Danmarks berømteste Naturforsker, blev en Højskolelærer i Mathematikk og Geognose fjernet fra denne sin Stilling, for en lovlige Deeltagelse i det politiske Liv. Ogsaa i den Henseende havde jeg ønsket en Udtalelse.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har

fraskaldet Ordet og jeg skal derfor give Ordet til Rigsdagsmanden for Københavns 2den Valgkreds.

M. Sage: Den ærede Finantsminister har paa sin „sædvanlige“ Maade villet paatage sig at afgjøre, hvad der var vedkommende og ikke vedkommende Forhandlingerne heri Thinget. Jeg beklager meget, at den ærede Finantsminister opfatter sin Stilling saaledes, at han finder det rigtigt at være saa overordentlig knap med sine Meddelelser i Thinget; at han ikke finder det rigtigt at underrette os, der, sidde paa Landets Vegne, om hvad der i høi Grad maa interessere hele Folket at faae at vide, og dertil regner jeg, hvad den høitærede Finantsminister maatte have tænkt sig med Hensyn til Reformer, saavel hvad angaaer Lovgivning som Soldtariffen. Har den ærede Minister ingen Reformer i saa Henseende paatænkt, saa beklager jeg det, men har han paatænkt saadanne, saa finder jeg det i høieste Grad nødvendigt og gavnligt, om han vilde give os en kort Beskrivelse af, hvorledes han tænker sig dem, inden vi komme længer ind paa denne Sag. Jeg skal ikke videre indlade mig paa det, som den ærede Minister yttrede om Normalbudgettet og de finantsele Forholdsregler, som ere foreslaaede i Udkastet; meget af, hvad han har yttret, vil jeg desuden slet ikke modsætte mig. Hvad iøvrigt angaaer Bedømmelsen af de Gjenstandes Betydning, da hænger den saa nøie sammen med det hele Udkast, at jeg ikke nu vil driste mig til at udtale mig derom, da Tiden er saa langt fremrykket. Forøvrigt maa jeg erklære, at jeg hører til dem, som meget gjerne ville see noget Godt i Udkastet, men da det hidtil har været mig besværligt at udfinde det, har jeg indtil dette Døgn forholdsvis mig taus og skal ogsaa ganske rolig vente, indtil Sagen kommer videre frem, for at see, om det for Andre senere kunde blive muligt at paapege saadanne Goder i denne Fællesforfatning, at jeg kan være istand til at gaae ind derpaa. Naar den ærede Minister har talt om den foreslaaede Regnskabsret, skal jeg blot sige ham, at jeg hører til dem, som sætter stor Pris paa en saadan, naar den